

[Poul Hansen (Kalundborg).]

Det er ikke mindst dette sidste synspunkt, jeg henholder mig til. Hvis det stadigvæk er den tankegang, man har i det konservative folkeparti, så må det, at man nu vil til at øve indflydelse på lovgivningen, vel betyde, dels at man altså erkender nødvendigheden af denne lovgivning, dels at man er rede til at gå ind, skal jeg sige som medgarant, for denne lovgivning. Det ærede medlem hr. Weikop var som sagt ikke meget talende på dette punkt, ellers var han jo talende nok. Jeg kunne godt lide at høre, hvorledes det egentlig forholder sig på dette punkt. Løvrigt er vor indstilling den, at vi må afvise den tanke, at man nu midt i perioden radikalt skulle omlægge afgiften; men vi kan naturligvis godt tale om de enkeltheder, der kan være at rette.

**Alfred Bøgh:** Den lov, som man her ved forslag til beslutning søger ændret, er jo et led i det såkaldte martsforlig. Venstre deltog ikke i dette forlig og har derfor ikke haft nogen indflydelse på udformningen af tekstilskatten.

Når en lov af denne art skal gennemføres så hurtigt, som det var tilfældet, og man ikke har tid til i højere grad at tage de interesserede erhverv med på råd, er det meget forståeligt, at praktiseringen af loven viser, at dens udformning burde have været anderledes. Optrækningsformen rejser flere problemer.

For det første er det vanskeligt for detailhandelen at disponere, idet man, uanset om en vare senere nedsættes i pris, må regne med den fulde afgift af det beløb, den oprindelig har kostet. Det vil sige, at afgiften i mange tilfælde bliver langt højere end de 10 pct. For det andet er der problemet med, hvordan det vil gå en manufakturhandler den dag, skatten ophæves. Loven gælder for 2 år, og man kan måske sige, at så må den enkelte manufakturhandler indstille sig på at disponere derefter, men det er lettere sagt end gjort. Enhver ved, at omsætnings-tiden i en manufakturforretning er betydelig længere end i andre forretninger, og det betyder, at det vil være umuligt for den enkelte handlende at disponere således, at han, når afgiften ophæves, kan have solgt alle afgiftspligtige varer; han vil altså selv

komme til at bære tabet på de varer, han eventuelt ikke kan få solgt, inden nye, afgiftsfrie varer når frem.

Vi erkender altså, at der er problemer, og vi vil derfor finde det rimeligt, at disse undersøges grundigt, og at de interesserede erhverv får lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende. Men vi nærer indenfor min gruppe ængstelse for, at en overføring af afgiften til detaileddet vil indebære den risiko, at afgiften bliver permanent og eventuelt baner vej for nye omsætnings-skatter. Endvidere er vi ikke i tvivl om, at en overflytning til detaileddet vil medføre en voldsom udvidelse af administrationen; det er vist ikke forkert anslået, at der vil blive ca. 10 gange så mange handlende at kontrollere, og man har haft besvær nok med at få administrationen til at glide med den nuværende ordning; jeg tror endda, der er store vanskeligheder, der endnu ikke er overvundet. Nu midt i lovens løbeperiode at øge antallet af afgiftspligtige virksomheder med mange, mange tusinde, det lader sig vist ikke gøre, det bliver i hvert fald dyrt. Jeg har også svært ved at tro, at handelen virkelig ved en omlægning til detaileddet vil opnå så store fordele, at de kan opveje de utallige ulemper og besværligheder, der uvægerligt følger af en sådan ordning.

Løvrigt vil jeg gerne understrege, at venstre hverken har lod eller andel i denne lovgivning. Man må ikke glemme, at den afgift, der her er tale om, er et led i et samlet forlig, der bl. a. omfatter en kompensationsordning; det var ved denne lejlighed, opspæringsbeviserne blev indført. Vi har nu haft lejlighed til at se denne opfindelse bedømt af befolkningen, og jeg tror mildt sagt, at der ikke i befolkningen er stemning for at give opfinderen patent på opfindelsen; den duer ikke i praksis. Disse beviser skulle jo dække afgiften, og hvis den ændres eller forlænges, må dette spørgsmål vel drages ind i diskussionen igen.

Men som før sagt har vi ikke noget imod at få sagen praktisk undersøgt og at høre erhvervenes synspunkter. Det bliver så erhvervenes opgave at overbevise deltagerne i forliget om, at den gennemførte lovgivning på disse områder er dårligt gennemtænkt og på mange måder virker urimeligt; jeg tror ikke, det bliver nogen vanskelig opgave for erhvervene.